

BESLUT

SB 220/06

2006-03-22

Dnr: 1272/05-20

SAKEN

Dokument inifrån: Könskriget, del 1, SVT2, 2005-05-15, program om kvinnojourer och feminism; fråga om opartiskhet, saklighet och respekt för privatlivet

BESLUT

Programmet fälls. Granskningsnämnden anser att det strider mot kravet på opartiskhet.

FÖRELÄGGANDE

Sveriges Television ska på lämpligt sätt offentliggöra nämndens beslut.

PROGRAMMET

Programmet var uppbyggt kring den unga kvinnan X:s berättelse om hur hon hade sökt hjälp hos en tjejjour, men i stället tvingats med på en flykt undan hot från ett satanistiskt pedofilnätverk. Berättelsen togs som utgångspunkt för generella frågor om eller beskrivningar av Riksorganisationen för Sveriges kvinno- och tjejjourer, Roks. Den varvades med intervjuer med Roks ordförande och med en professor i sociologi, samt med personer aktiva i kvinnojoursrörelsen och sådana med kritiska synpunkter på Roks och på sociologiprofessorns forskning. Speakern sa bl.a. att man i Roks trodde på satanistiska pedofilnätverk som en utbredd företeelse i det svenska samhället. Speakern sa också att Roks hade ansvar för att ta hand om våldtagna och misshandlade kvinnor.

Flykten beskrevs ur X:s perspektiv. Hon kom som 16-åring i kontakt med Bellas Vänner, som beskrevs som en känd tjejjour inom kvinnojoursrörelsen. X mådde dåligt efter att som barn ha blivit utsatt för övergrepp. När hon skulle delta i Bellas Vänner sommarläger fick hon veta att lägret hade hotats. Hon fördes tillsammans med lägerdeltagaren Y till en kvinnojour. X ville åka hem. Hon blev rädd för jourtjejerna, som hindrade henne från att kontakta

någon utomstående. Speakern sa bl.a. följande: ”X vet inte hur många dagar de gömmer sig på kvinnojourerna (...) Men plötsligt får hon veta att Sverige är för farligt. De måste ut ur landet och flykten fortsätter till Norge. Och nu får X veta varifrån hotet kommer. Ett mäktigt pedofilnätverk. Medlemmarna är högt uppsatta män (...) Och de är satanister. Y är ett av nätverkets offer. Nu vet pedofilerna att Bellas Vänner är på väg att avslöja vilka de är och därför måste alla tjejerna dödas.”

Bellas Vänner fick via en svensk regeringskanslitjänsteman hjälp med att ordna fram gömställen av ledaren för de norska kvinnojourerna, A. A berättade att hon av kvinnorna som eskorterade X och Y fick vetskap om de föregivna hoten och om att Y skulle ha fött ett barn som satanisterna hade offrat. Även X hade varit utsatt för dem, trots att hon själv förnekade det. Kvinnorna – ”en känd feminist” (B) och två medlemmar i Bellas Vänner (en av dem C) – beskrevs som instabila och paranoida. X och Y mådde allt sämre. Y försökte begå självmord. Av rädsla för pedofilnätverket hjälpte Bellas Vänner henne inte att söka vård. A försökte få hjälp av regeringskanslitjänstemannen med att övertyga kvinnorna om att låta X åka hem. A körde sedermera X till Sverige. A sa att hon hade trott på hoten till en början, men att kvinnorna borde ha stoppats innan de kom till Norge och att hon själv borde ha stoppat dem. Speakern sa att de jourkvinnor som Bellas Vänner kom i kontakt med under flykten inte ifrågasatte historien tillräckligt för att ingripa. Roks hade efter flykten inte kontaktat X trots kännedom om att hon tyckte att hon behandlats illa. Speakern sa att Roks ordförande försvarade Bellas Vänner. Ordföranden sa bl.a. att hon trodde på att satanistiska nätverk hade hotat X och Y och att beslutet att fly var välgrundat. Det framkom att X hade gjort en polisanmälan men att förundersökningen hade lagts ner. Mot slutet av programmet intervjuades regeringskanslitjänstemannen som hade hjälpt Bellas Vänner. Hon sa att hon inte kände till att X inte följde med frivilligt till Norge och avbröt sen intervjun av hänsyn till de inblandade.

Följande eftertext visades bl.a: ”I ett brev skriver /tjänstemannen/ att hon endast förmedlade information om kvinnojourer i Sverige och Norden. Och hon uppmanade dem att kontakta polisen.” Följande eftertext visades också: ”Föreningen Bellas Vänner har upphört. Den feminist som deltog i flykten säger att hon av hänsyn till de två lägerdeltagarna inte kan uttala sig, men hon bestrider *Dokument inifrån*s beskrivning av händelseförloppet.”

ANMÄLAN

Anmälarna är feministen (B) och en av kvinnorna i Bellas Vänner som var med på resan (C). De anser att programmet strider mot kraven på saklighet och opartiskhet. Det baserades ensidigt på uppgifter som stödde den förmedlade historien. Sveriges Television (SVT) har bortsett från omständigheter som minskade dessa uppgifters trovärdighet och negligerat uppgifter som pekade i motsatt riktning. Elementära faktakontroller har i centrala hänseen-

den underlåtit. Uppgifterna om satanism är uppdiiktade. Det är anmärkningsvärt att endast reportern – men ingen av de intervjuade – använde orden satanism, satanister eller satanistiska pedofilnätverk i programmet. Anmälarna anser också att programmet strider mot kravet på respekt för privatlivet.

Saklighet

Syftet med resan var att göra en anmälan till norsk polis, som bl.a. hade ett långtgående vittnesskydd. Det var inte fråga om en flykt, än mindre från ett satanistiskt nätverk. X följde med till Norge efter eget önskemål. Såväl svensk som norsk polis kontaktades efter beslutet att inte genomföra lägret p.g.a. de hot som riktades mot Y. C avböjde de norska jourkvinnornas erbjudande om poliskontakt eftersom kontakten tagits redan från Sverige. I Norge hölls polisförhör i sammanlagt över 32 timmar. Genom A:s oemotsagda beskrivning av anmälarna som paniskt rädda, hysteriska, satanist-troende, polisrädda kidnappare och av sig själv som ansvarstagande samvete – samt genom omkastad ordning på händelser och tillägg av skeenden som inte inträffat – skapades en falsk bild av de inblandades agerande.

Innan programmet sändes redovisade B för SVT uppgifter från samtal mellan henne och X som hållits vid tiden för intervjuerna med *Dokument inifrån*. X uppgav att hon hade känt sig trygg på lägret och inte upplevt sig som kidnappad. Hon kände sig utnyttjad av SVT och hade ”sagt vad reportern ville höra”. Att X således tagit tillbaka sina uppgifter beaktades inte av SVT. Ingen på lägret försökte övertyga X om att hon varit utsatt för något annat än det hon frivilligt valde att berätta. Programmakarna har sannolikt klippt ihop ett speakeruttalande om påstådda pedofilövergrepp med ett uttalande från X om de samtalsgrupper där lägerdeltagarna försökte få henne att förstå att hon inte förtjänade eller var skyldig till de övergrepp hon utsatts för som barn.

Y dementerade innan programmet sändes uppgifterna om att hon och X varit frihetsberövade och att det förekom knivar, tabletter och tro på satanistiska nätverk på lägret. Dementin redovisades inte. Det är också felaktigt att Y försökte ta sitt liv och att det inte förekom någon kontakt med sjukvården. Att Y kände sig hotad av ett satanistiskt nätverk under lägret är absurt. Det är oförenligt med kravet på saklighet att skildringen baserades på X:s version trots att Y gett en motsatt bild. Uttalandet att både X och Y utsatts för pedofilnätverket var falskt. Endast reportern har påstått att deras förhistoria skulle vara gemensam. Det framkom inte heller att det fanns en konflikt mellan A och C p.g.a. anmälarnas sekretesslöfte när det gällde Y. Motsättningen skärptes efter att A visat en bok om satanism som C avfärdat och eftersom A inte respekterade kravet på att alkohol inte skulle serveras till lägerdeltagarna. Den felaktiga bilden av lägret och dess arrangörer förstärktes genom framställningssättet – bl.a. användandet av musik och illustrationer – och genom den kontext i vilken skildringen gavs.

Opartiskhet

Skildringen av "flykten" byggde enbart på X:s berättelse, vilket strider mot kravet att kontroversiella ämnen eller händelser inte får behandlas ensidigt på det sättet att en parts version eller synpunkter klart dominerar ett program. Uppgifterna om anmälarna stod oemotsagda. C kontaktades över huvud taget inte av SVT. B kontaktade själv *Dokument inifrån* sedan hon fått vetskap om programmet och dess innehåll. Hon besvarade därefter inga frågor eftersom hon inte fick veta i vilket sammanhang de skulle användas. SVT har därmed inte uppfyllt kravet på att ge den som utsatts för stark kritik möjlighet att försvara sig.

Respekt för privatlivet

Anmälarna anger att de blev identifierade i programmet, i vart fall för en i det givna sammanhanget initierad krets tittare. De anklagades för att ha gjort sig skyldiga till olaga frihetsberövande och olaga hot.

Övrigt

Anmälarna hänvisar också till en fällning i Pressens opinionsnämnd av en tidningspublicering om Bellas Vänner och redogör dessutom för vissa omständigheter kring X:s psykiska och sociala situation.

PROGRAMFÖRETAGETS YTTRANDE

SVT anser att *Dokument inifrån: Könskriget, del 1* inte strider mot kraven på opartiskhet och saklighet i sändningstillståndet.

Saklighet

Beskrivningen av det upplevda hotet mot gruppen bekräftades av ett stort antal av varandra oberoende källor. Det gällde både vad som påstods ha hänt – sexuella övergrepp och mord, utförda av förövare i omfattande nätverk – och själva beskrivningen av nätverken som pedofila, satanistiska och rituella. I en rapport om lägret till Umeå kommun, daterad den 7 januari 2004, redovisade anmälarna att både X och Y var hotade i samband med resan. Rapporten bekräftar bilden av välorganiserade pedofilnätverk med förövare som hade framträdande positioner inom vård, polis och rättsväsende. En medlem i Bellas Vänner har för SVT beskrivit att anmälarna var paranoida och till henne hade sagt att 16 barn redan mördats, att rikskriminalen i Sverige var korrupt och med i en internationell brottsorganisation och att man kunde bli spårad via en påslagen mobiltelefon. SVT har inte hittat någon utaför Roks som tror på den hotbild som målades upp av B och C.

Enligt A råder det ingen tvekan om att uppgifterna om satanism kom från anmälarna. En källa med inblick i resan bekräftar enligt en intervjuutskrift uppgifter om ett pedofilnätverk som ägnat sig åt rituella övergrepp med satanistiska inslag. X har bekräftat att lägerledarna beskrev nätverken som

satanistiska. Rikskriminalens handläggare har bekräftat att uppgifter om sexuella övergrepp, misshandel, mord i rituella sammanhang och pedofilnätverk finns beskrivna i fallet. En annan person på rikskriminalen har efter att programmet sändes uppgett att det stämde med vad personen visste. Bellas Vänners norska polisanmälan överfördes till svensk åklagare med brottsrubriceringen mord. En polis med inblick i tidigare utredningar på grundval av anmälningar från Y har uppgett att dessa innehållit anklagelser om mord, sexuella övergrepp och våldtäkt mot både henne och minderåriga. Enligt SVT synes detta bekräfta bilden av att Y i polisförhören uppgett att nätverket gjort sig skyldigt till mord.

SVT har inte påstått att kvinnorna inte var i kontakt med polisen. Speakern sa bl.a. följande: ”Nu har A också använt sina kontakter inom polis och rättsväsende.” A berättade därefter hur kvinnorna fick polisbeskydd i hennes hem. Reportern frågade henne om polisen trodde på kvinnornas berättelse. I programmet beskrevs också kvinnornas rädsla för myndighetskontakter. Detta var betydelsefullt för att förstå varför X uppfattade flykten som traumatisk.

X har vid ett antal tillfällen beskrivit sin upplevelse av flykten. Berättelsen är sammanhängande och konsekvent. Det är felaktigt att hon velat ta tillbaka sina påståenden. Hon såg det färdiga reportaget vid två tillfällen före sändning och vissa ändringar gjordes på hennes begäran. Hon visste att hon kunde dra sig ur programmet om hon inte orkade medverka.

Y har inte till någon på *Dokument inifrån*s redaktion framfört vad som påstås i anmälan. Att både X och Y mådde allt sämre under flykten bekräftades av A, som för SVT beskrivit ett självmordsförsök med tabletter. X:s och Y:s tillstånd har dessutom beskrivits av jourkvinnor vid två norska jourer, vilka också hade uppfattningen att Y försökt begå självmord.

Opartiskhet

De inblandade har av SVT getts möjlighet att kommentera innehållet i programmet. B har vid två tillfällen träffat representanter för redaktionen. Hon kontaktade på eget initiativ redaktionen och vid ett möte den 29 april fick hon översiktlig information om programmet men avböjde att svara på frågor. Hon fick därefter tillgång till de påståenden som gjordes i programmet, t.ex. när det gäller de satanistiska pedofilnätverken och självmordsförsöken. Hon avböjde kommentarer med hänvisning till konfidentialitet, men bestred beskrivningen av händelseförloppet. Detta redovisades i en eftertext. Vid ett nytt möte, som hölls på B:s initiativ, ifrågasatte hon X:s trovärdighet men avböjde att kommentera händelseutvecklingen under resan. Vid tiden för sändningen av *Könskriget* var C på en längre resa i Costa Rica. Redaktionen kontaktade hennes mor, som lovade meddela att SVT gjorde ett reportage om händelserna i Norge och ville höra C:s version av vad som hade hänt. Enligt uppgift till SVT framfördes meddelandet till C, som valde att inte kontakta redaktionen. Den tredje kvinna som deltog i resan kontaktades per telefon och

flera meddelanden lämnades. Redaktionen framförde också ett meddelande via hennes mor, men kvinnan valde att inte kontakta redaktionen.

Respekt för privatlivet

Varken B, C eller den tredje kvinnan var namngivna eller på annat sätt utpekade i programmet.

Övrigt

Musik och bilder i programmet måste ses i sammanhanget av vad programmet beskrev. Illustrationerna var extrema för att åskådliggöra att B och C utsatte X för uppgifter om extrema hot. Det som illustrerades var den skräck och det lidande som hotbilden orsakade. SVT redogör också – med hänvisning till Granskningsnämndens beslut SB 820/05 (se nedan under rubriken Tidigare beslut) – för sin tolkning av begreppet rituella övergrepp. I yttrandet citeras den utredning av Uppsala universitet som friade professorn i sociologi från anklagelser om forskningsfusk i delar som riktar kritik mot hennes forskning.

FÖRSTA KOMMENTAR FRÅN ANMÄLARNNA

SVT har förvanskat händelseförloppet och framställt anmälarna som kidnappare, besjälade av en tro på satanistiska nätverk. Den hotbild som beskrevs och den kontext händelseförloppet sattes i hade ingen koppling till anmälarna. I programmet framgick inte heller att syftet med resan var att få kontakt med den norska kriminalpolisen – en av världens främsta experter på pedofila nätverk och kommersiell barnsexhandel.

Saklighet

Programmet byggde på uppgifter från X och A, som kan ifrågasättas på starka grunder. Anmälarna vidhåller att X till B gett uppgifter som gick emot vad hon uppgav i programmet och att SVT delgavs detta före sändning. SVT har inte heller bestridit de uppgifter om X:s sociala och psykiska situation som anmälarna framfört. Den av SVT återopade rapporten till Umeå kommun ger inga belägg för att anmälarna skulle ha tagit med X och Y på flykt undan ett satanistiskt pedofilnätverk. Intervjun med den nya, anonyma källa som SVT hänvisar till i sitt yttrande utgör inte heller något belägg för riktigheten i skildringen. SVT har däremot utelämnat information i rapporten om kvinnornas kontakter med polis och andra myndigheter. I programmet sa speakern felaktigt att det satanistiska nätverket enligt Bellas Vänner var så mäktigt att man inte vågade kontakta polisen i Norge. Uttalandet uppvägs inte, som SVT hävdar, av påståendet att A senare utnyttjade sina poliskontakter.

SVT har inte redovisat *om* någon kontakt förevarit med Y, *hur* hon i så fall kommenterat händelseförloppet eller *varför* detta inte redovisats i reportaget eller yttrandet. Anmälarna anger att Y haft kontakt med SVT och att inne-

hållet i hennes berättelse är av sådan grundläggande betydelse att SVT:s hantering är anmärkningsvärd. Y vidhåller att hon inte gjorde något självmordsförsök i Norge. SVT hänvisar i sitt yttrande till polisutredningar från när Y var ett barn. Påståendet att dessa skulle bevisa vad hon vittnade om i Norge är absurt. Bekräftelsen i yttrandet på att Y deltagit i polisförhör i Norge har dock betydelse eftersom SVT i programmet påstod att det inte togs några kontakter med polis och rättsväsende.

Det är anmärkningsvärt att X:s påstådda bekräftelse av tesen om satanism inte visades i programmet. SVT har inte heller på annat sätt visat belägg för uppgifterna om satanism eller satanistiska pedofilnätverk. Anmälarna kritiserar också att SVT använde förment dokumentära bilder för att illustrera flykt och självmordsförsök och att illustrationer och ljud användes för att få tittarna att tro på den bild som målades upp.

Opartiskhet

Det är anmärkningsvärt att SVT inför ett program som innehåller allvarliga anklagelser mot enskilda personer nöjde sig med att kontakta modern till en av dem – C – för att få tag på henne. Detta trots att det inte förelåg några svårigheter att i stället ta direktkontakt. När B kontaktade *Dokument inifrån* för att diskutera programmets innehåll framkom att programmets inriktning redan var klar och att redaktionen inte var lyhörd för påpekanden om källornas bristande tillförlitlighet. Detta var bl.a. bakgrunden till att B inte ville medverka i någon intervju.

Respekt för privatlivet

Anmälarna vidhåller att de blev identifierade genom utformningen av programmet och den nära kopplingen till en av Pressens opinionsnämnd sedermera klandrad tidningspublicering.

PROGRAMFÖRETAGETS TILLÄGGSYTTRANDE

Saklighet

SVT anser att X är trovärdig. Hon har inte låtit framskymta att hon skulle vilja ändra eller ta tillbaka någon del av sin berättelse. Den bekräftas av de norska kvinnor som träffat flyktgruppen. A, X och ytterligare en källa med av SVT verifierad inblick i resan ger stöd för påståendet att de rituella övergreppen och morderna i den hotbild som målades upp av Bellas Vänner framställdes som satanistiska. Om Y eller någon annan med inblick i resan hade framfört upplysningar som förändrat bilden av händelseförloppet hade detta framgått av programmet. När det gäller poliskontakter i Norge understryker SVT att anmälarna blandar ihop två delar av händelseförloppet. Av programmet framgick dels att kvinnorna var rädda för att ta kontakt med polisen under vistelsen vid kvinnojouren i Kongsberg, dels att de fick hjälp av A med att ta kontakt med polisen för att försöka få igång en rättsprocess. Poliskontakterna

i Stockholm och Oslo som i efterhand har beskrivits av anmälarna gjordes inte kända för SVT inför sändningen, men förändrar inte på något avgörande sätt bilden av händelseförloppet.

Opartiskhet

SVT framhåller att det fanns utrymme i programmet för kommentarer från B och C och tillbakavisar påståendet att det saknades någon intention att låta dem bemöta de anklagelser som riktades mot dem. Efter att B kontaktat *Dokument inifrån* fick hon ett e-postmeddelande i vilket det går att utläsa 14 områden som redaktionen önskade intervjua henne om. B avstod dock från möjligheten att ge sin syn på olika frågor i programmet. Redaktionen försökte utan resultat nå C på den i folkbokföringen uppgivna adressen i Costa Rica och meddelade sig därefter via C:s mor utan att C hördes av.

ANDRA KOMMENTAR FRÅN ANMÄLARNA

Anmälarna redogör för att SVT utan svårighet hade kunnat nå C per brev, samt att programmets reporter endast kontaktade C:s mor en gång. Detta skedde tolv dagar före sändning. Modern glömde vidareförmedla kontaktförsöket till C. Anmälarna anser också att SVT:s redovisning av eventuella kontakter med Y är ofullständig och undanliggande.

PROGRAMFÖRETAGETS ANDRA TILLÄGGSYTTRANDE

Kontaktvägen via modern valdes för att snabbt få fram ett meddelande till C. Vid ett andra samtal med reportern sa modern att C visste att reportaget skulle sändas, vad det handlade om och att hon kunde kontakta reportern om hon ville framföra sin version. Det är vidare korrekt att SVT inte redovisat innehållet i eventuella kontakter med Y. Enligt SVT kan anmälare inte avkräva programföretaget uppgifter om vilka som kontaktats och vad som framkommit under programresearch. Det måste anses tillräckligt att SVT redovisat att Y inte gett en annan bild av händelseförloppet under resan till Norge.

TREDJE KOMMENTAR FRÅN ANMÄLARNA

Anmälarna vidhåller i en kommentar till SVT:s andra tilläggsyttrande sina tidigare ståndpunkter.

AKTUELLA BESTÄMMELSER

Enligt bestämmelsen i 6 § i SVT:s sändningstillstånd ska programverksamheten bedrivas opartiskt och sakligt samt med beaktande av att det ska råda en vidsträckt yttrande- och informationsfrihet i televisionen.

Saklighet

Kravet på saklighet innebär främst att uppgifter som är av betydelse för framställningen ska vara korrekta och att framställningen inte får vara vilseledande, t.ex. genom att väsentliga uppgifter utelämnas.

Opartiskhet

Kravet på opartiskhet innebär bl.a. att kontroversiella ämnen eller händelser inte får behandlas ensidigt på det sättet att endast en parts version eller synpunkter klart dominerar ett program. Det är dock tillåtet att skildra ett ämne från en speciell utgångspunkt. Att så sker bör emellertid klart framgå av programmet eller programpresentationen. I fall där allvarlig kritik framförs mot en klart utpekad part innebär Granskningsnämndens praxis att den kritiserade parten ska ges tillfälle att bemöta eller kommentera kritiken, som regel i samma program eller inslag. En parts vägran att medverka hindrar emellertid inte att programmet eller inslaget sänds. I sådana fall bör dock den kritiserade partens uppfattning om möjligt redovisas på något annat sätt.

Respekt för privatlivet

Enligt 7 § i SVT:s sändningstillstånd ska den enskildes privatliv respekteras i programverksamheten om inte ett oavvisligt allmänt intresse kräver annat. Bestämmelsen är avsedd att ge skydd för den personliga integriteten och tillämpas även i fall med namnpublicering vid brott eller misstanke om brott.

Föreläggande

Granskningsnämnden får besluta att programföretag som brutit mot villkor i sitt sändningstillstånd på lämpligt sätt ska offentliggöra nämndens beslut (10 kap. 8 § radio- och TV-lagen).

TIDIGARE BESLUT

Granskningsnämnden behandlade i beslut SB 820/05 146 anmälningar mot *Dokument inifrån: Könskriget, del 1 och 2*. Nämnden konstaterade att syftet med programmen var att granska Roks syn på orsaker till och åtgärder mot mäns våld mot kvinnor. Granskningen var enligt nämndens mening förenlig med kravet på opartiskhet i sändningstillståndet. Nämnden ansåg dock att programmen gav en ofullständig bild av hur utbredd tron på satanistisk våldsutövning mot kvinnor och barn var inom kvinnojour rörelsen. Programmen blev i den delen missvisande på ett sätt som brast i förhållande till kravet på saklighet. Bristen var dock inte sådan att programmen stred mot bestämmelsen i 6 § i SVT:s sändningstillstånd. När det gäller beskrivningen av flykten i *Könskriget, del 1* konstaterade nämnden att den byggde på X:s och norska kvinnojourskvinnors berättelser samt att det redovisades att B hade en annan uppfattning. Nämnden ansåg att det i anmälningarna inte hade framförts uppgifter som gav underlag för bedömningen att beskrivningen stred mot kravet på saklighet.

GRANSKNINGSNÄMNDENS BEDÖMNING

Opartiskhet

Granskningsnämnden konstaterar inledningsvis att anmälarnas och Y:s beskrivning av resan till Norge står i skarp kontrast till programmets, vilken bl.a. bygger på uppgifter från X. Nämnden finner dock inte skäl att ifrågasätta att X:s upplevelser är de som hon förmedlat till SVT.

Nämnden anser att den händelseutveckling som beskrevs var uppseendeväckande och konstaterar att speakern/reportern inte ifrågasatte X:s berättelse eller angav att det fanns andra versioner av förloppet. Skildringen var av en sådan art att den enligt nämndens mening borde ha fått kommenteras av en eller flera av de övriga personer som deltog i resan. Av anmälan och SVT:s yttrande framkommer att B relativt kort tid före det att programmet skulle sändas på eget initiativ kontaktade redaktionen för *Dokument inifrån*. Nämnden finner det anmärkningsvärt att hon först då gavs möjlighet att kommentera det händelseförlopp som skildrades i programmet. Nämnden noterar vidare att SVT först i nära anslutning till sändningen gjorde vissa ansträngningar för att ge C möjlighet att kommentera skildringen och att dessa inte ledde till något resultat. Inga uttalanden från Y redovisades.

Sammanfattningsvis kan nämnden inte finna annat än att SVT gett bristfälligt utrymme för anmälarnas version av händelseförloppet. Vid en samlad bedömning anser nämnden därför att programmet strider mot kravet på opartiskhet.

Saklighet

Nämnden kan inte finna annat än att uppgiften om att Bellas Vänner inte vågade kontakta polisen i Norge var felaktig. Denna och eventuella andra brister i saklighet får dock tillskrivas den påtalade partiskheten.

Respekt för privatlivet

Granskningsnämnden konstaterar att anmälarna inte namngavs i programmet. Nämnden anser att de inte heller på annat sätt gjordes identifierbara för personer som inte redan kände till de beskrivna förhållandena. Programmet kan därför inte anses strida mot bestämmelsen om respekt för privatlivet.

Detta beslut har fattats av Johan Munck, Pär-Arne Jigenius, Maaret Koskinen, Lena Adelsohn Liljeroth, Ella Niia, Annika Åhnberg och Bo Reimer efter föredragning av Jonas Nilsson.

På Granskningsnämndens vägnar

Johan Munck

Jonas Nilsson